

mener vi, at det er problematisk at indføre belønninger for at vidne i retssager på en måde, som politiet opfatter som tilfredsstillende. Det kan føre til meget lav kvalitet af de vidneudsagn. Dels vil det også ofte være sådan, at kvinderne faktisk ikke kender de egentlige bagmænd eller måske giver oplysninger, der viser sig at være forkerte, som så i sagens efterforskning kan give indtryk af bedrag fra kvindernes side. Desuden er det tænkeligt, at kvinderne trods løfter om beskyttelse osv. ikke vover at give de relevante oplysninger.

Vi vil foreslå, at man i det videre arbejde med dette forslag inddrager de erfaringer, der er gjort i Italien, hvor man har oprettet fem prostitutionscentre for kvinder, som er ofre for trafficking. Her har man valgt at lade disse centres undersøgelser af kvindernes forhold være afgørende for bevilling af opholds- og arbejdstilladelse.

Enhedslisten er imod at udvide politiets muligheder for at gribe ind i meddelelshemmeligheden. Problemet i forhold til disse sager har snarere været politiets afvisning af at arbejde seriøst med sagerne end mangel på redskaber.

I de grove tilfælde af trafficking vil der desuden ofte være tale om voldtægt, frihedsberøvelse, narkokriminalitet osv. Her vil man kunne komme op på en strafferamme på 6 år.

Det er indlysende, at det opsøgende arbejde over for disse kvinder skal opprioriteres. Det er en offentlig opgave, men det vil sikkert være fornuftigt at lade private institutioner med offentlig støtte stå for dette arbejde. Disse kvinder vil ofte have en meget velbegrundet angst for myndighederne. Og desuden er det tvivlsomt, om den fornødne ekspertise er til stede i de kommunale forvaltninger.

Anonyme rådgivninger med såvel opsøgende virksomhed som et sted, hvor kvinder kan henvende sig personligt eller telefonisk, er nødvendige. Det bør undersøges, om der er brug for flere midler eller andre initiativer for at sikre, at også det opsøgende arbejde bliver landsdækkende.

Selv om vi altså har en række indvendinger i forhold til de fremsatte forslag, er vi positive over for intentionerne, og det vil afspejle sig i vores deltagelse i udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 104, fru Anne Bastrup.

Anne Bastrup (SF):

Det har været en helt, helt anden type af behandling af de her beslutningsforslag i denne omgang i forhold til sidst. Der er i de forskellige partier en langt større alvor omkring problemstillingen, end vi har oplevet tidligere. Det er selvfølgelig glædeligt, at Folketingets partier på denne måde har fået øjnene op for en problemstilling. Det er glædeligt, at justitsministeren så klart har sagt, at politiet skal prioritere denne arbejdsopgave. Og det er også glædeligt, at indenrigsministeren bruger så megen tid på at fortælle om alle de muligheder, der er, for at få en eller anden form for midlertidigt eller lidt længerevarende visum eller opholdstilladelse, hvis det er, at man skal vidne i sager af denne karakter.

Og så til specielt indenrigsministeren: Det er selvfølgelig også beskæmmende, at man i dagens Information kan læse, at indenrigsministeren har den opfattelse, at hvis det er sådan, at man hjælper de her kvinder med at komme til at vidne for domstolene, så betyder det bare, at der bliver mere salg af kvinder, at flere udenlandske kvinder bliver udnyttet til prostitution. Det er en måde at tænke på, som vi ikke har været inde på her i salen, og jeg synes heller ikke, at det er en måde at forholde sig til det her problem på, som jeg i øvrigt heller ikke har hørt at andre partier har taget fat i. Det er mit indtryk, at partierne som sådan her i salen ser med stor alvor på det og rent faktisk ønsker at få opklaret den her type af forbrydelser og få rehabiliteret, hjulpet kvinderne.

Jeg har i forløbet kommenteret de fleste af indlæggene bortset fra hr. Søren Søndergaards. Jeg har fuld forståelse for, at hr. Søren Søndergaard mener, at man ikke behøver at ændre på principperne eller reglerne for meddelelshemmeligheden, fordi der som regel er en eller anden form for kriminalitet forbundet med det.

Sådan som jeg har læst især politimesteren i Vardes udmeldinger om det, har jeg forstået, at det i virkeligheden var tilfældigt, at han snublede over en større organisering af trafficking i en sag, der vedrørte narko. Så på den måde har hr. Søren Søndergaard ret. Omvendt kunne man jo forestille sig, at hvis man via rufferi, via et bordel eller andet kunne anvende bruddet på meddelelshemmeligheden, kunne man måske derigennem komme i gang med at få afdækket en større type af organiseret kriminalitet. Men det må vi snakke om hen ad vejen.

Det, jeg i hvert fald kunne forestille mig, var, at vi fulgte op på fru Sandy Brincks forslag om,